

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Expedita Juris Divini, Natvralis, Et Ecclesiastici Moralis Expositio

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1665

De Absolutione à reservatis ex Jure Ordinario Caput VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40132

siam actus interni, nec manet amplius, ut, tam in bonam, quam in malam partem accipi possit. Quando vero actio externa in individuo sit talis, vel non sit, spectat ad Theologos judicare.

Contra Obedienciam.

52. Casus reservatus est deliberata inobedientia expressa verbis [Nolo facere.]

53. Tametsi Constitutiones, & Regula non obligent sub mortali, nisi ad sit Præceptum, est tamen casus reservatus inobedientia, si quis dicat Ministro [Nolo facere] licet nullum sit præceptum, quod, ex vi voti, ac Obedientia, obligamur, etiam secluso præcepto, ne Superiorem, vel Obedienciam contemnamus, quod in proposito accidit. Et licet Minister non possit imperare in virtute Obediencie, tamen contemptus superioris est grave peccatum, quod involvitur in verbo [Nolo.]

54. Et complectitur etiam Sacerdotes, licet Decretum quartum Congreg. septima tantum meminerit Fratrum, & c. 2. Ord. Gen. tantum Coadjutorum.

^aVide supra 31. 55. Casus reservatus est dicere [Nolo facere] etiam in materia a levi, quia hic peccatum attenditur, non tam ex gravitate materia, quam contemptu, qui involvitur in verbo [Nolo.]

56. Qui Rectori, seu Regenti Convictorii, aut Residentia Superiori respondet [Nolo], incurrit in casum reservatum.

57. Quamvis graviter peccet, qui jubenti Superiori dicit se non facturum, non videtur tamen incidere in casum reservatum, cum non clare dicat [Nolo parere] qui solus intelligitur expressè reservatus. c. 2. Ord. Gen. §. 18.

58. Qui noluit parere Subministro, non incidit in casum reservatum, licet sit Superior fratri.

Detraçtio.

59. In sexto casu, ubi reservatur Detraçtio fama; bonæque estimationis aliorum, verbum hoc, [aliorum] complectitur, tam nostros, quam alios quoscumque.

60. Detraçtio gravis fama, etiam externorum est casus reservatus.

61. Cessavit jam declaratio illa R. P. Claudi de casu mormurationis reservato in dubio, atque adeo idem iudicandum est àinceps de ejusmodi, quod de aliis communiter reservatis.

Tamburinus de Sacramentis.

Occultatio impedimenti.

62. Casus reservatus est, si Candidatus in examine reticeat ejusmodi habitus pravorum suos, ex quorum reticentia grave incommodum oriri possit Societati, sic enim locus examinis C. B. lit. A videtur explicandus. C. 5. Ord. Gen. casu 7.

Aperitio litterarum.

63. Aperitio litterarum ad solum Superiorem scriptarum, tunc erit casus reservatus, quando aperitio illarum erit peccatum mortale, nam pendet à circumstantiis.

Falsificatio Sigilli.

64. Nomine Officialium, per quorum Sigilli falsificationem incurritur casus reservatus ex Decreto Clem. VIII. intelligitur esset, qui ratione Officii habent proprium Sigillum in Ordine, ut præter Superiores Societatis, sunt Assistentes, Secret. Provinc. Gen. Admonitor.

Machinatio in Superiores, & Seminatio discordiarum.

65. Prohibetur doceri à nostris hac propositio. b Nonnulla peccata, qua reservantur in Societate, b In ordine, ut Machinatio in Superiores, seminatio discordiarum, & similia, licet attingant gravitatem stud. sup. peccati mortalis, non sunt reservata, nisi sequatur effectus. ^{jurib. p. pos. 22.}

CAPUT VIII.

De Absolutione, à reservatis ex Jure Ordinario.

1. **N**onnulla per occasionem de hac Absolutione tetigimus in Superioribus, nunc in proprio loco plura sunt superaddenda. Cum autem ea possit impendi Jure Ordinario, id est, ab habente ordinariam potestatem absolvendi reservata, & jure Delegato, id est, ab habente Delegationem; in hoc capite de illa, deinde in sequentibus Capitibus de hac breviter differemus.

§. I.

Quis possit absolvere à peccatis, vel Excommunicationibus reservatis Jure Ordinario.

1. Potest primò is, qui reservavit, seu is, cui facta est reservatio, v.g. Capitulum Generale reservat peccata Provinciali, vel Superiori locali; tunc Provincialis, vel Superior localis pro tempore existentes, seu successores in officio, possunt jure suo directè absolvere. Item Episcopus reservat aliqua peccata: poterit ergo Episcopus ipse, ut item successor in Episcopatu ea directè jure suo absolvere.

2. Potest Secundò, Superior horum. Quare in Religionibus poterit Generalis, & Provincialis absolvere casus reservatos Superiori locali, sicuti à casibus in aliqua Dicecesi reservatis Episcopo, poterit tum Papa absolvere, tum Legatus à latere ejus Provinciae, ut notat Gavantus, a & Averfa b Limitat tamen ibidem Gavantus, ne Legatus possit absolvere à Censuris per sententiam legati.

a Gavant. in suo manuali v. legatus. b Averf. q. 17. de poen. sect. 4

3. Potest Tertio, Inferior, cujus dignitati Superior perpetuo concessit, ut possit absolvere à reservatis. Ejusmodi est Episcopus, cujus dignitati concessit Tridentinum, ut is absolvere possit ab omnibus Pontificiis casibus occultis, de qua re infra: tunc enim Episcopus jure Ordinario absolvit. Ejusmodi etiam sunt Prælati Regularium, quorum officio Pontifex Summus concessit potestatem absolvendi suos subditos à casibus Pontificiis, modo superius indicato.

De Pœnitentiario Ecclesiæ Cathedralis breviter, & absolute nega, ei, si ve ex jure, si ve ex consuetudine, concessum esse, posse absolvere à reservatis sine sui Episcopi speciali commissione: quod latè contra nonnullos

c Diana p. profequitur Diana. e 9. tr. 8. ref. 11. e ref. 12.

4. De Vicariis Episcoporum dicam mox cap. 10. §. unico, numero 9. De Vicariis autem Prælatorum Regularium, an scilicet Superiores, an Ministri, an cæteri similes, vel Vice-Priores, Vice-Rectores, &c. saltem, quando abest horum Superior hac eadem potestate ordinaria gaudeant? Pendet ex cognitione potestatis, quam prædictis conceditur in Re-

ligione quaque sua. Lege Quintanadvennas, & aliosque.

d Quintanadv. tr. de poen. sing. 13. à nu. Pelliz. tr. 1. c. 2. à nu.

5. Profectò in mea, Ministro nulla conceditur, in hoc, potestas, ut in sequentibus Responsis dixerunt Peritiores instituti Soc. JESU supra citati. e

I. Absente Rectore non habet Minister facultatem absolvendi à reservatis, nisi ei specialiter concessum sit, quod non expedit fieri maxime si ad paucos dies dumtaxat absit: potest enim quis poen. d. 19. confiteri Ordinario cum onere persistendi Superiori. Quomodo id intelligatur vide omnino infra.

f Imper. de casib. v. res. p. 1. d. 1. q. 2. c. 2. c. 2. c. 2. c. 2. c. 2.

6. II. Minister non potest, absente Rectore dare facultatem absolvendi à reservatis, nisi hoc etiam, præter curam domus, quam ipsi concedit, c. in mansuetudine, specialiter commissum sit à Rectore ab-

g Infra. 12. §. 3. 11.

7. III. Minister non potest dubitare Confessarium, nec dare facultatem absolvendi à reservatis, nec se ipse absolvere.

h Infra. 12. §. 3. 11.

8. IV. Si tamen relinquatur cum titulo, ac præsertim potestate Rectoris, videtur habere istam potestatem.

i Infra. 12. §. 3. 11.

9. Denique Prælatio Compendii Privilegiorum loquitur de Vice- Rectoribus Ordinariis (non de Ministro ad breve tempus pro Rectore relicto) qui administrant cum plena potestate, & sunt verè Superiores.

k Infra. 12. §. 3. 11.

10. Verum ad ea, à quibus discesseram, redeamus. Quod diximus de peccatis, dic proportionaliter de Excommunicatione reservata: ea enim per se loquendo, & communiter ex jure Ordinario, de quo loquimur, potest Primò, absolvi ab ipso reservante, seu ab ejus successore in officio, & ab eo, cui Excommunicatio reservatur. Secundò, à Superiore illorum. Tertio, à Delegato perpetuo, &c.

l Infra. 12. §. 3. 11.

11. Dixi autem (per se loquendo) nam per accidens, ratione necessitatis urgentis, possunt, & alii, sed hæc potestas potius est ex jure Delegationis, quam ex jure Ordinario, ut videbimus latè & inferius.

m Infra. 12. §. 3. 11.

12. Dixi item (communiter) nam quævis ipse reservans possit ab Excommunicatione, sibi reservata communiter suum subditum absolvere, excipiuntur tamen quatuor casus. Primus, quando quis fuit Excommunicatus per Delegatum Pontificis ad certam causam suspendendam, si non vult parere ejus sententiæ definitæ, & per annum in contumacia

n Infra. 12. §. 3. 11. h Lege O. nin. d. 14. de excomm. n. 616.

perse-

§. II.

An Ordinarii Pralati obligentur, ejusmodi potestatem reservata absolvendi, alteri delegare.

1. **H**ec eadem est quaestio, atque illa, An Superior, Episcopus, v.g. vel Praelatus Regularis, in casu occurrenti teneatur dare licentiam idoneo Confessario petenti authoritate absolvendi ejus subditum nolentem accedere immediate ad Superiorem. Dico (in casu occurrenti) nam, an obligetur, antequam fiat peritio, constituere Confessarium, qui possit universaliter absolvere reservata, non multo ante dictum est.

2. Ad propositam autem quaestionem ex communi sententia universaliter dicendum est, quod de Praelatis Regularibus specialiter nuper indicavimus, quod ex licentia non timeret rationabiliter damnatum poenitentis, qui, ob facilitatem Absolutionis, non emendabitur, nec timeret damnatum boni publici, vel tertii, ut esset gravis infamia communitatis, vel facilitas peccandi in aliis, qui casuum reservatorum legem non curarent, si haec, inquam, non timentur, Superior licentiam denegare non debet, ac denegando mortaliter peccaret: multo magis, si Confessarius testetur poenitentem esse in periculo omittendi omnino Confessionem. Ita Quintanadven. b lege item Castrop. Quando vero aliquod ex his malis timeretur (quod timeri posse rarissimum esse norant passim Doctores, quia hic agimus in foro conscientiae de peccatore, verè, ut supponitur, poenitente) denegabit licentiam sine peccato: Sed addo, etiam in hoc casu, regulariter melius fore, si licentiam concedat, injungendo aliquam obligationem hujus, vel illius remedii, quo obviari probabiliter possit damnatio, non timeretur, itemque possint occasiones peccandi removeri.

3. Quod si dubium sit, an praedicta pericula adsint, debet omnino licentiam concedere Superior, quia necessitas poenitentis ponendi se in statu gratiae certa est, atque aded praevaleat debet praedicto dubio periculi.

Q 2

4. Quaeritur

perleveret: tunc enim non potest ipsemet, qui Excommunicavit, sed Solum Summus Pontifex ita habetur *C. quarenti. a* Secundus, quando Excommunicatio lata ab inferiore confirmatur à Superiore ex perfecta cognitione causae, & ex certa scientia; tunc enim Excommunicatio evadit reservata ipsi Superiori: Ita Coninck. b Tertius, quando Episcopus aliquem Excommunicat, reservatque ejus Excommunicationis absolutionem non sibi, sed Papae; tunc enim solus Summus Pontifex absolvet, Ita Campani, e licet hunc tertium casum neget Diana, d dicens adhuc posse per legitimam appellationem, Metropolitanam. Quartus, quando incendiarii sunt nominati excommunicati, & denunciati ad adeiari, tunc enim ex cap. *Tua nos*, de sententia Donat. de Excommunicatione, a solo Summo Pontifice possunt absolvi.

13. Praedicta potestas, quia quis gaudet jure Ordinario, duos effectus parit in illam habente. Primus est, ut possit eam aliis delegare, id est, habens jurisdictionem Ordinariam, potest eam aliis exercendam committere; Nam propterea rectè Barbosa ex Suario, aliisque, notat Archiepiscopum, dum ipse actu visitat Diocesim sui suffraganei, sicuti potest absolvere subditos praedicti suffraganei per se, ita etiam posse pro illo tempore per alios, quia tunc utitur jurisdictione Ordinaria. Atque hoc, quod dicitur, in hac materia, de qua agimus, verum est etiam, si ejusmodi Ordinarius Sacerdos non sit; ut usu venire solet, quando Praelatus aliquis non est Sacerdos: Is enim, licet non possit per se absolvere, potest tamen illam potestatem Sacerdoti committere.

14. Secundus est, ut inferior praesente Superiore, v.g. Provinciali, praesente Generali, & localis, praesente Provinciali, possit liberè uti tota potestate, quam jure Ordinario habet: si quidem cum uterque sit Ordinarius independentem unus ab altero, suam quisque exerceat jurisdictionem potest, sive immediate absolvendo, sive alteri, ut modo diximus, suam potestatem conferendo.

f Supr. c. 7. §. 2. à nu.

26.

dicendum est,

g Cap. 7. §. 2. à n. 57.

2. à n. 57.

3. nu. 5.

Castrop. de poen. p. 15. §. 5. n. 4.

15. §. 5. n. 4.

h Quintanadven. b lege item Castrop.

Castrop. de poen. p. 15. §. 5. n. 4.

15. §. 5. n. 4.

15. §. 5. n. 4.

15. §. 5. n. 4.

